

Brandes: Jeg skal tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger, inden denne Forhandling slutter, for hvilken det høje Ting i øvrigt ikke synes at vise stor Interesse. Jeg skal ikke komme ind paa Sagen selv af den Grund, at jeg er ganske enig i den Indstilling, som Mindretallet i Fællesudvalget har gjort. De Betragtninger, der gøres gældende fra Mindretallets Side, kan jeg give min fulde Tilslutning, og jeg kan ikke være med til at stemme for et Fler-talsforslag, der hverken imødekommer Grundlovens Fordring med Hensyn til en Forandring af vor Retspleje eller de Krav, som i en Menneskealder alle frisindede Partier her i Landet have stillet til en saadan. Hvis man ikke vidste i Forvejen ved at gennemlæse Forslaget, at det ikke imødekommer disse Krav, vilde man vide det, naar man ser hen til, hvem der har været Ordfører for dette Forslag her i Salen. Hvis man har hørt den højtærede Ordførers Foredrag — men jeg tvivler noget om, at ret mange have hørt det —, vil man ogsaa have hørt, i hvor høj Grad den ærede Ordfører udtalte sin Tilfredshed med det Forslag, der nu foreligger. Det vil sige, at dette Forslag gennemføres af Venstrereformpartiet, Regeringspartiet, her i Salen ved Hjælp af det yderste Højre. Det yderste Højre udtaler sin Tilfredshed med dette Forslag gennem sin ærede Ordfører, og jeg tror ikke, at den ærede Ordfører til Slutning burde have mindet om de store Navne, som ere knyttede til Retsreformen og Proceskommissionerne her i Landet. Det ærede Medlem mindede om Nellemann. Han sagde selv, at Nellemann havde været med til langt radikalere Forslag end det, der nu gennemføres, og jeg tror, oprigtig talt, ikke, at Nellemann havde givet sin Tilslutning til det Forslag, som nu den ærede Ordfører anbefaler det høje Ting at stemme for.

Altsaa, jeg agter at stemme imod Fler-tallets Indstilling. Jeg gør det af den rent saglige Grund, at Forslaget ikke tilfredsstiller det frisindede Parti, jeg tilhører. Jeg gør det ogsaa af Hensyn til den Justitsminister, der skal gennemføre det, og jeg forstaar ikke ret, at to Partier her i Salen kunne give deres Tilslutning til dette Forslag, nemlig Højre og de frikonservative. Ved første Behandling af Finansloven her i Tinget udtalte det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) paa Højres Vegne omtrent dette, (at efter de Angreb, som den højtærede Justitsminister havde været udsat for, havde han ventet, at Justitsministeren havde nedlagt sit Em-

bede, i alt Fald ladet sig suspendere fra det for en Tid, og at han imedens havde givet Anledning til, at der var kommet en Undersøgelse i Gang af hans Forhold, og da dette ikke var sket — saaledes udtalte det ærede Medlem sig —, var der til den Bekymring og Usikkerhed, som man følte overfor disse Angreb, i store Dele af det danske Folk kommet en Følelse af Beskæmmelse. Naar man har denne Mening, som Højre altsaa igennem sin Ordfører udtalte overfor den højtærede Justitsminister, hvorledes er det saa muligt, at man kan lade denne Justitsminister faa den Magt og Myndighed, som tillægges ham gennem dette Forslag med Hensyn til Embeders Ordning og Besættelse og med Hensyn til Ordningen af Retsplejen? Deler den ærede Ordfører ikke den Mening, som den Dag blev udtalt af et æret Medlem af hans Parti paa Partiets Vegne? Deler han den, burde han sige det, og deler han den ikke, burde han ogsaa sige det. Den højtærede Justitsminister udtalte for lidt siden i Folketinget, hvor jeg var til Stede under Forhandlingerne, overfor et æret Medlem af Folketinget, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), som henholdt sig til Ytringer, han havde brugt ved Finanslovens første Behandling i Folketinget om Justitsministerens Administration, at han vilde anse det for en Forsmædelse for sig — jeg tror ikke, at jeg hørte fejl af Udtrykket —, hvis dette ærede Medlem vilde stemme for dette Forslag. Men de Udtalelser, som dette ærede Medlem fremkom med ved Finanslovens første Behandling i Folketinget, vare ingenlunde saa stærke som de Udtalelser, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) paa sit Partis Vegne fremsatte her i Salen under Finanslovens første Behandling overfor den højtærede Justitsminister. Hvorledes det saa er muligt for dette Parti at give den højtærede Justitsminister det Tillidsvotum, som ligger i dette Forslags Gennemførelse, forstaar jeg ikke. Det vilde ikke være urimeligt, om den ærede Ordfører oplyste os om, hvad Grunden er til Højres Stilling i denne Sag. Og hvorledes den ærede Justitsminister kan modtage disse Stemmer, forstaar jeg egentlig heller ikke, for hvis han ikke gør Forskel mellem Partierne, maa det ogsaa være en Formædelse for ham, hvis Højres Medlemmer stemme for denne Sag, efter at Højres Ordfører ved Finanslovbehandlingen har udtalt sig, som han gjorde. Hvad det frikonservative Partis Stilling angaar, maa jeg maaske ogsaa tillade mig en